

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar til lovforslag vedr. udmøntning af kommunal finansieringsreform

Høringssvaret omfatter følgende lovforslag:

- Forslag til Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner
- Forslag til Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat
- Forslag til Lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007
- Forslag til Lov om fordeling af skattemedslaget mellem staten og kommunerne som følge af personskattelovens skatteloft
- Forslag til Lov om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat
- Forslag til Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme
- Forslag til Lov om ændring af lov om lån til tilbagebetaling af ejendomsskatter

Høringssvaret afgives med forbehold for den politiske behandling i Amtsrådsforeningens bestyrelse.

Amtsrådsforeningen har ingen bemærkninger til lovforslagene. Dog således at konsekvenserne af fastfrysningen af de kommunale grundbidrag og udviklingsbidrag i 2007 indgår i forhandlingerne om regionernes økonomi for 2007.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

/

Otto Larsen

27-03-2006

Sag nr. 06/1102

Dokumentnr. 19156/06

Sagsbehandler

Rikke Margrethe Friis

Tel. 3529 8276

E-mail: rmf@arf.dk

Dampfærgevej 22
Postboks 2593
2100 København Ø

E-post: arf@arf.dk
Tlf. 3529 8100
Fax 3529 8300

Fra: Thomas Hoelgaard [mailto:thh@bm.dk]

Sendt: 28. marts 2006 10:53

Til: Bjarne Simonsen

Emne: Høringssvar - Høring over lovforslag vedr. kommunal finansieringsreform

Beskæftigelsesministeriet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Vi beklager den sene tilbagemelding.

VH

Thomas Hoelgaard

Fuldmægtig

Beskæftigelsesministeriet

Politisk Sekretariat

Tlf. 33 92 58 45

Mobil 28 91 86 16

thh@bm.dk

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Høringssvar over lovforslagene vedr. den kommunale finansieringsreform

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 16. marts 2006 sendt udkast til 8 lovforslag i høring. Forslagene indgår i udmøntningen af aftalen af 27. februar 2006 mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform.

I den anledning skal Frederiksberg Kommune udtale følgende til lovforslagene:

Ingen efterregulering mellem Københavns og Frederiksberg kommuner af kommunernes forbrug af ydelser i H:S for 2005 og 2006.

I udkastet til forslag om Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er der i § 40, stk. 3 skabt hjemmel til, at der alene efterreguleres for Københavns og Frederiksberg kommuners forbrug af ydelser i H:S for 2005 og 2006. Derimod gennemføres der ikke efterregulering overfor de to kommuner under ét af et evt. samlet mer- eller mindreforbrug i H:S' økonomi i forhold til budgettet.

Frederiksberg Kommune finder det principielt forkert, at der i lovforslaget brydes med det samlede efterreguleringsprincip i Lov om Hovedstadens Sygehusfællesskab, og at der alene foretages en indbyrdes efterregulering mellem Københavns og Frederiksberg kommuner.

Det er kommunens opfattelse, at enten skal det samlede efterreguleringsprincip i H:S loven fastholdes, eller det skal fastholdes, at der slet ikke sker efterreguleringer efter 1. januar 2007. Efterregulering af de amtskommunale sygehusaktiviteter vil påvirke de to kommuners nye økonomier i 2007, økonomier som alene er baseret på nye primærkommunale indtægts- og udgiftsforudsætninger. Hermed skabes der en ubalance mellem udgifts- og finansieringsgrundlaget, og Københavns og Frederiksberg kommuner vil principielt ikke i overgangsperioden have de samme økonomiske vilkår, som landets øvrige kommuner.

27. marts 2006
Sagsnr.:95506
Dokument: 557189

Magistraten
Rådhuset
2000 Frederiksberg
www.frederiksberg.dk

Telefon 38 21 20 00
Telefax 38 21 29 00
komdir@frederiksberg.dk

ØVRIGE BEMÆRKNINGER

I øvrigt henvises til Frederiksberg Kommunes høringssvar den 13. december 2005 vedrørende Finansieringsudvalgets rapport om et nyt tilskuds- og udligningssystem, idet følgende særligt skal fremhæves:

Udligningsniveauet i landsudligningen bør nedsættes

Udligningsniveauet øges i forslaget fra 45 pct. til 58 pct. På sigt kan det endda blive endnu højere, da det indgår i forslaget, at udligningsniveauet gradvist kan løftes til 68 pct., såfremt der er en kraftigere vækst i beskatningsgrundlaget pr. indbygger i hovedstadsområdet end for kommunerne uden for hovedstadsområdet.

Der er imidlertid ikke behov for en øget udligning. Formålet med Kommunalreformen er større økonomisk og fagligt bæredygtige kommuner, og Rapporten fra Finansieringsudvalget om et nyt tilskuds- og udligningssystem viser også, at kommunerne netop er blevet mere økonomisk robuste. Kommunalreformen må derfor forudsættes at medføre mindre behov for udligning.

Regionale forskelle i omkostninger skal ind i udligningen

Det gælder både kommunernes omkostninger (i form af f.eks. stedtillæg til lønnen, forskelle i huslejeomkostninger samt f.eks. håndværkerudgifter) og borgernes omkostninger opfattet som det disponible beløb, de har tilbage efter skat, udligning og boligudgifter.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har tidligere vist, at for de fleste familietyper i hovedstadsområdet er rådighedsbeløbet efter skat, udligning og boligudgifter m.v. lavere end i hele landet. Dette hensyn kan indarbejdes enkelt ved, at udligningsniveauet nedsættes efter, at det "objektive" udligningsniveau er fastlagt.

Finansieringssystemet skal understøtte incitamenter til økonomisk vækst

Tilskuds- og udligningssystemet må ikke indrettes på en sådan måde, at en kommune mister interessen i at arbejde for vækst og udvikling, fordi gevinsten herved er mindre end tabet i tilskuds- og udligningssystemet.

Forslaget om at indarbejde en automatisk reguleringsmekanisme i udligningssystemet, så udligningsniveauet i landsudligningen sættes op, såfremt der er en kraftigere vækst i beskatningsgrundlaget pr. indbygger i hovedstadsområdet end det øvrige land, vil virke

direkte modsat, og kan forhindre, at hovedstadsregionen fungerer som vækstlokomotiv til gavn for hele landet.

Det samme vil forslaget om, at det fremtidige niveau for det særlige udligningsloft fastsættes til 92 pct. mod i dag 90 pct. Ved at øge det særlige udligningsloft vil en kommune kun selv få gavn af 8 pct. af en isoleret indkomstfremgang. Resten vil gå til andre kommuner, uden de har gjort en ekstra indsats.

Venlig hilsen

Mads Lebech
Borgmester

/

Kurt E. Christoffersen
Kommunaldirektør

Indenrigs- og Sundhedsminister
Lars Løkke Rasmussen
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

27. marts 2006

Journalnr. 30.05.60

Kære Lars Løkke Rasmussen

Hermed fremsendes Københavns Kommunes bemærkninger til de 7 lovforslag, der alle udmønter reformen af tilskuds- og udligningssystemet.

Som medlem af Finansieringsudvalget, som i december 2005 færdiggjorde oplæg til diskussionen om et nyt tilskuds- og udligningssystem, finder Københavns Kommune det naturligt at udarbejde høringssvar til lovforslagene. Nærværende høringssvar afsendes med forbehold for efterfølgende godkendelse af Københavns Kommunes Økonomiudvalg. Dette forventes at ske i mødet 4. april 2006.

Københavns Kommune er grundlæggende enig i, at der er behov for at ændre det nuværende tilskuds- og udligningssystem. Vi er indforstået med, at de økonomiske konsekvenser må ansues som et hele. Dette ændrer dog ikke ved, at Københavns Kommune har en række særskilte bemærkninger til de enkelte elementer i reformen. Disse fremgår af det vedlagte høringsnotat med bilag.

Jeg vil gerne benytte anledningen til at understrege, at hovedstadsområdet generelt og Københavns Kommune i særdeleshed skal betragtes som et særligt strategisk vækstområde, som har afgørende betydning for den økonomiske udvikling i hele landet.

Der er derfor uhensigtsmæssigt, at ændringer i tilskuds- og udligningssystemet forvrider de kommunale incitamenter for fortsat at understøtte vækst og beskæftigelse.

Endvidere er det ikke hensigtsmæssigt, at der med lovforslagene lægges op til at flytte yderligere næsten en mia. kr. fra Øst- til Vestdanmark. Dette svækker alt andet lige hovedstadsregionens mulighed for at fungere som

vækstlokomotiv.

Den heraf følgende forringelse af hovedstadsudligningen vil isoleret set medføre en forringelse af skat/service forholdet i Københavns Kommune, hvilket uundgåeligt vil svække hovedstadens evne til at tiltrække den højt kvalificerede arbejdskraft, som den øgede globalisering nødvendiggør. Lad mig i den forbindelse blot nævne, at 1/5 af de beskæftigede udlændinge fra vestlige lande bosiddende i Danmark bor i Københavns Kommune.

Endvidere kan jeg ikke støtte udligning af selskabsskat. Det er min klare opfattelse, at sådanne elementer risikerer at forvride de kommunale incitamenter til skabelse af vækst og beskæftigelse. Den nuværende fordeling af selskabsskat er med til at opretholde de økonomiske incitamenter til en passende balance mellem bolig- og erhvervsudviklingen i kommunerne til gavn for både kommunens beskæftigelse og beskæftigelsen i regionen.

Der er også en række elementer i lovforslagene, som jeg finder, er udtryk for indgreb i det kommunale selvstyre. Dette gælder særligt indførelsen af obligatorisk statsgaranti. Dette er udtryk for en statslig centralisering, som ikke er acceptabel.

Endeligt skal jeg bemærke, at en afskaffelse af boligstøtteudligningen i hovedstadsområdet yderligere vil begrænse det kommunale incitament til at bygge ældreboliger, almene boliger samt forbedre eksisterende boliger.

Dette er ikke mindst uheldigt for en kommune som København, som har en boligmasse, der er markant ældre, mindre og mere umoderne sammenlignet med boligmassen i resten af hovedstadsområdet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en betragtelig del af hovedstadsområdets indbyggere har bopæl i Københavns Kommune i en kortere eller længere periode af livet.

Med venlig hilsen

Ritt Bjerregaard

Bilag

Bilag 1: Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslag vedrørende et nyt tilskuds- og udligningssystem.

Bilag 2: Notat om disponibel indkomst og finansieringsreformen.

Bilag 1: Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslag vedrørende et nyt tilskuds- og udligningssystem

Indenrigs- og Sundhedsministeriet sendte 16. marts 2006 følgende 7 lovforslag vedrørende et nyt tilskuds- og udligningssystem i høring hos KL og Amtsrådsforeningen:

- *Udkast til forslag til Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner*
- *Udkast til forslag om Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.*
- *Udkast til forslag til Lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.*
- *Udkast til forslag til Lov om fordeling af skattemedslaget mellem staten og kommunerne som følge af personskattelovens skatteloft.*
- *Udkast til forslag til lov om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat.*
- *Udkast til forslag om Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af fast ejendom.*
- *Udkast til forslag til Lov om ændring af lov om lån til tilbagebetaling af ejendomsskatter.*

Samtlige lovforslag omhandler reformen af tilskuds- og udligningssystemet i forlængelse af den indgåede politiske aftale af 27. februar mellem Regeringen, Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti.

Som medlem af Finansieringsudvalget - hvis rapport fra december 2005 - dannede oplægget til drøftelserne, finder Københavns Kommune det naturligt at bidrage med et høringssvar til de fremsatte lovforslag.

Nedenfor følger Københavns Kommunes høringssvar til rapporten. Bemærkningerne forholder sig generelt til de centrale elementer i lovforslagene, der dermed gennemgås samlet i følgende høringssvar. Kun hvor der henvises til konkrete bestemmelser, er der refereret til enkeltstående lovforslag.

I pkt. 1 følger bemærkninger til de positive elementer i lovforslagene.

Pkt. 2 indeholder Københavns Kommunes overordnede kommentarer til det nye tilskuds- og udligningssystem, med fokus på svækkelsen af kommunernes incitamenter til vækst og udvikling samt på de negative elementer direkte relateret hertil.

Pkt. 3 indeholder Københavns Kommunes kommentarer til en række af de yderligere foreslåede ændringer, mens punkt 4 indeholder nogle afsluttende bemærkninger.

1. Københavns Kommunes bemærkninger til baggrund og positive elementer i udligningsreformen

Københavns Kommune finder baggrunden for et nyt tilskuds- og udligningssystem naturlig. Det nuværende tilskuds- og udligningssystems gennemsigtighed og logiske opbygning er i stigende grad blevet belastet af etableringen af en række sær- og overgangsordninger. Endvidere har der vist sig en række problemer med systemets præcision i de senere år.

Hertil kommer, at kommunalreformen giver kommunerne en række nye opgaver, hvilket der ikke er taget højde for i det nuværende system.

Københavns Kommune er derfor grundlæggende enig i behovet for en reform af det eksisterende tilskuds- og udligningssystem.

Københavns Kommune finder som udgangspunkt også, at der er gennemført en række gavnlige tiltag i forhold til forenklingen af udligningssystemet. Dette gælder blandt andet afskaffelsen af en lang række overgangsordninger/midlertidige tilskud.

Endvidere finder Københavns Kommune, at det præsenteringsmæssige element styrkes ved omlægningen til en model med nettoudligning, hvor der er fokus på sammenhængen mellem kommunens skattekraft og udgiftsbehov.

Københavns Kommune hilser herudover velkomment, at der med forslaget til ny tilskuds- og udligningsreform er dannet konturerne af den kommende kommunale finansieringsside. I forhold til arbejdet med de kommunale budgetter for 2007 er dette gavnligt.

Konkret indeholder tilskuds- og udligningsreformen en række positive tiltag.

Således hæves vægten af de sociale kriterier fra 25 pct. til 30 pct. for både landsudligningen og hovedstadsudligningen.

I det nuværende udligningssystem vægter de demografiske kriterier med 80 pct. i landsudligningen, mens de sociale kriterier vægtes med 20 pct. I den nuværende hovedstadsudligning vægter de demografiske kriterier med 75 pct., mens de sociale kriterier vægter med 25 pct.

Det er Københavns Kommunes principielle opfattelse, at den sociale udgiftsbehovsudligning skal kompensere kommuner med faktiske høje sociale udgifter, hvilket ikke er sket i tilstrækkelig grad ved det nuværende system.

På den baggrund støtter Københavns Kommune op om den højere vægtning af de sociale kriterier, og Københavns Kommune finder det derfor ligeledes positivt, at vægtningen af de sociale kriterier øges med en 1/4 pct. årligt fra 2008 i både lands- og hovedstadsudligningen.

Valget af de konkrete sociale kriterier kan altid diskuteres, men overordnet kan Københavns Kommune støtte, at disse søges funderet på det bedst mulige datamateriale.

Københavns Kommune finder det også positivt, at der i lovforslaget er foreslået en ændring af indvandrerudligningen. Den ændrede indvandrerudligning kompenserer nu i højere grad kommuner med relativt høje udgifter til indvandrere. Herunder finder Københavns Kommune det positivt, at landeafgrænsningen i indvandrerudligningen er udvidet, samt at det anerkendes, at udgifterne til indvandrere ikke bortfalder ved statsborgerskab.

Endelig anerkender Københavns Kommune konkret behovet for en efterregulering af Københavns Kommune og Frederiksberg Kommunes tilskud til Hovedstadens Sygehusfællesskab i 2005 på baggrund af det faktiske forbrugstal fra de 2 kommuner.

Københavns Kommune kan derfor tilslutte sig denne ændring i § 40 i *Forslag til Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner*.

2. Svækkelsen af kommunernes incitament til vækst og udvikling og elementer heri

Københavns Kommunes overordnede anke vedrørende forslaget til nyt tilskuds- og udligningssystem vedrører svækkelsen af de kommunale incitamenter til vækst og udvikling.

Dette drejer sig særligt om forslaget om at hæve niveauet i landsudligningen til 58 pct. fra de nuværende 45 samt forslaget om 50 pct. udligning af selskabsskat.

Konkret vil de foreslåede ændringer af tilskuds- og udligningssystemet flytte yderligere en mia.kr. årligt fra Øst- til Vestdanmark til skade for væksten i hele Danmark.

Den forhøjede landsudligning medfører en sænkning af hovedstadsudligningen til 27 pct., og Københavns Kommune finder samlet, at ovenstående elementer alvorligt svækker mulighederne for vækst i en mere og mere globaliseret verden.

Københavns Kommune har således som landets hovedstad en særlig tiltrækning på den højt kvalificerede udenlandske arbejdskraft, og afskaffelsen af hovedstadsudligningen vil uundgåeligt medføre en forringelse i skat/service forholdet i Københavns Kommune. Dette vil uundgåeligt skade tiltrækningen af den højt kvalificerede arbejdskraft.

Hovedstadsområdet er ét samlet arbejdsmarkeds- og boligområde med store variationer i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov. Således har nogle kommuner i hovedstadsområdet en meget stor koncentration af arbejdspladser, som beskæftiger indbyggere i andre kommuner. Alene i Københavns Kommune arbejder omkring 10.000 flere fra andre kommuner end fra Københavns Kommune. Andre steder i hovedstadsregionen er integrationen af arbejdsmarkedet endnu mere udtalt. 60 pct. af arbejdsindkomsterne i hovedstadsområdet beskattes således i andre kommuner end der, hvor de tjenes. Dette tal er stigende.

Den eksisterende hovedstadsudligning tilgodeser netop, at hovedstadsområdet fungerer som et sammenhængende byområde og medvirker dermed til at sikre, at kommunerne i hovedstadsområdet kan opretholde et nogenlunde ensartet skatte- og serviceniveau. Der er derfor fortsat behov for en hovedstadsudligning med et udligningsniveau på minimum det nuværende.

Hovedstadsregionen må hér betragtes som et samlet strategisk aktiv i forhold til skabelsen af vækst i hele landet. Det er således tidligere dokumenteret, at skabelsen af arbejdspladser i hovedstadsregionen skaber flere afledte arbejdspladser i resten af landet end omvendt. (jf. Rapport fra Copenhagen Economics: *Hovedstaden og globaliseringen. Danmarks strategiske udfordring* fra 2004).

Ovenstående negative tendenser bliver yderligere forstærket af, at der foreslås indført et dynamisk element i udligningssystemet. Herved vil niveauet i landsudligningen blive forhøjet – og niveauet i hovedstadsudligningen tilsvarende sænket - såfremt hovedstadsområdet oplever højere vækst end resten af landet. Dette betyder, at niveauet i landsudligningen på sigt kan stige til 68 pct., hvilket vil medføre en hovedstadsudligning på 17 pct.

Ved denne mekanisme fratages kommunerne i hovedstadsområdet på effektiv vis incitamentet til vækst og udvikling, hvilket Københavns Kommune tager stærk afstand fra. En kommune bør altid have et *klart økonomisk incitament* til at forbedre egen situation.

Som illustreret ovenfor er der ganske enkelt ikke det modsætningsforhold mellem vækst i hovedstaden og resten af landet, som indførelsen af den dynamiske regulering af udligningssystemet er udtryk for. Det er snarere således, at resten af landet bliver trukket med, når hovedstadsområdet oplever vækst.

Som allerede nævnt svækker indførelsen af udligning af 50 pct. af kommunens selskabsskatteprovenu ligeledes kommunens vækstincitament, hvilket er uacceptabelt. Fremadrettet vil det således i langt mindre grad kunne betale sig for den enkelte kommune at satse på at tiltrække virksomheder med vækst til følge.

I den sammenhæng bør bestemmelsen om nedslag i indregnet provenu på indførelsen af denne udligning (*Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner § 23 stk. 3 og 4*) udvides, så denne også omfatter kommuner med en samlet beregnet gevinst på finansieringsreformen, herunder kommunalreformen.

Gevinsterne i kommunalreformen er i den sammenhæng beregningstekniske og præget af betydelig usikkerhed.

Københavns Kommune opfordrer samlet forligspartierne til at genoverveje ovenstående forslag ud fra et fokus på skabelse af kommunale incitamenter til vækst og udligning i en stadig mere globaliseret verden.

Københavns Kommunes øvrige konkrete kommentarer til lovforslagene

Obligatorisk statsgaranti

Københavns Kommune er modstander af forslaget i Lov om ændring af kommunal indkomstskat om at indføre en obligatorisk statsgaranti for budgetteringen af den kommunale indtægtsside. Dette gjorde Københavns Kommune også opmærksom på i forbindelse med arbejdet i Finansieringsudvalget.

En obligatorisk statsgaranti indebærer, at staten fastsætter det kommunale skattegrundlag i hver kommune på baggrund af en vurderet gennemsnitsvækst.

Indførelsen af en obligatorisk statsgaranti vil dermed tvinge kommuner med høj vækst til at tilpasse udgiftsniveauet til de garanterede, lavere indtægter, som disse

skønnes af staten.

Dette kan bremse nye nødvendige investeringer, der ellers kunne fastholde en positiv udvikling til gavn for hele landet. I den sammenhæng er den foreslåede løsning med efterregulering 3 år efter ikke tilstrækkelig til sikring af finansiering til de forventede investeringer.

Såfremt der indføres obligatorisk statsgaranti, reduceres de kommunale frihedsgrader betydeligt, hvilket Københavns Kommune er principielt modstander af.

Københavns Kommune vil opfordre til at bevare den nuværende ordning med kommunalt valg af statsgaranti eller selvbudgettering.

I den sammenhæng finder Københavns Kommune ikke, at de af indenrigsministeren foreslåede eventuelle lappeløsninger som muligheder for at optage lån eller få forrentet en evt. gevinst er en acceptabel løsning.

Inddragelse af rådighedsbeløb i udligningssystemet

Det er bemærkelsesværdigt, at forligspartierne ikke har inddraget borgernes rådighedsbeløb efter faste udgifter som et parameter i udligningssystemet.

En sådan beregning viser, at udligningsreformen flytter midler fra de LO-familier med det laveste beløb – bosat i hovedstadsområdet – til LO-familier med de højeste rådighedsbeløb. Denne beregning er vedlagt som bilag 2 og heri illustreres det endvidere, at skatten tvinges op i kommuner med de mindste rådighedsbeløb og vice versa. Dette skyldes den konkrete udformning af fastfrysningen af den kommunale indkomstskat.

Dette medfører, at der flyttes forbrugsmuligheder mellem borgerne i Øst- og Vestdanmark snarere end forbrugsmuligheder for kommunerne i Øst- og Vestdanmark.

Forskellene i rådighedsbeløbene skyldes selvfølgelig primært store forskelle i omkostninger til bolig, men dette ændrer ikke ved, at udligningsreformen er udtryk for en omvendt Robin Hood-model til skade for specielt de svageste borgere i hovedstadsområdet.

Dækningsafgift

I forslaget til *Lov om beskatning til kommunerne af fast ejendom* foreslås en harmonisering af opkrævning af dækningsafgift på offentlige ejendomme, således at statslige ejendomme opkræves samme dækningsafgift som øvrige offentlige ejendomme.

Dette vil i urimelig hård grad ramme Københavns Kommune, der har en uforholdsmæssig stor andel af statslige ejendomme som ministerier mv.

I den sammenhæng er det centralt at understrege, at beliggenheden af disse statslige ejendomme også medfører betydelige afledte udgifter til infrastruktur, renhold og vedligehold mv. Ofte er der her tale om arealer, som forventes at have en høj standard med henblik på turisme og repræsentation.

Københavns Kommune opfordrer forligspartierne til at genoverveje fastsættelsen af dækningsafgiften på statslige ejendomme med henblik på at skabe en rimelig balance mellem kommunale udgifter og indtægter forbundet med de pågældende bygninger.

Boligstøtteudligning i hovedstadsområdet

Københavns Kommune er endvidere modstander af, at den særlige udligning af boligstøtteudgifterne i hovedstadsområdet afskaffes. Denne ordning har bidraget til sikring af en afbalanceret vækst i hovedstadsområdet, og har derved sørget for sikring af en slagkraftig hovedstadsregion med boligmuligheder for grupper, der ikke har adgang til ejerboligmarkedet i hovedstadsområdet.

Med de gældende regler er det kommunale incitament til at bygge almene boliger og ældreboliger og forbedre eksisterende boliger allerede begrænset. Den foreslåede afskaffelse af boligstøtteudligningen i hovedstadsområdet vil yderligere begrænse dette incitament.

I den sammenhæng bør det fremhæves, at midlerne fra boligstøtteudligningen - *ikke alene kommer de nuværende københavnske borgere til gavn*, idet en betragtelig del af hovedstadsområdets indbyggere har bopæl i København i en kortere eller længere periode af livet.

Københavns Kommune opfordrer forligspartierne til at indføre en form for udligning af boligstøtte – og byfornyelsesudgifterne i hovedstadsområdet – evt. ved at gøre ordningen geografisk og beløbsmæssigt mindre med henblik på ikke at operere med 100 pct. udligning som i det nuværende system.

4. Afsluttende kommentarer

Københavns Kommune har en forventning om at kommunens synspunkter indgår i den kommende proces frem til vedtagelsen af et nyt tilskuds- og udligningssystem.

I den sammenhæng uddyber Københavns Kommune gerne sine synspunkter til lovforslagene yderligere i dialog med ministeriet.

Endvidere vil Københavns Kommune opfordre til, at tilskuds- og udligningsreformen vedtages hurtigst muligt ud fra hensynet til den kommunale budgetlægning for 2007.

Endelig er det helt afgørende, at forligspartierne i folketingsbehandlingen af lovforslagene om et nyt tilskuds- og udligningssystem tager hånd om de fremtidige udfordringer fra globaliseringen igennem skabelsen af et system med fortsatte kommunale incitamenter til vækst.

Afslutningsvis vil Københavns Kommune opfordre til, at forligspartierne er lydhøre overfor de forskellige kommunale synspunkter i processen. Kun herved sikres en solid forankring og legitimitet af det kommende tilskuds- og udligningssystem, hvilket vil bidrage til et fremtidssikret system.

27. marts 2006

Bilag 2: Notat om disponibel indkomst og finansieringsreformen

BRF Kredit har udarbejdet en oversigt over den disponible indkomst for en familie på to voksne og to børn med en årsindkomst på 513.000 kr., som køber en bolig på 140 kvm. uden udbetaling.

Resultaterne fremgår af nedenstående tabel, som viser de 25 kommuner, hvor indbyggerne har lavest og højest disponibel indkomst.

Som det fremgår, er der endog meget store forskelle på tværs af landets kommuner. Således vil familien have mere end 2,5 gange så stor disponibel indkomst, hvis familien bosatte sig i Lemvig (286.313 kr.), som hvis familien bosatte sig på Frederiksberg (107.109 kr.). Forskellen stammer selvfølgelig først og fremmest fra forskelle i boligudgifter.

Tabel 1: Disponibel indkomst og resultat af finansieringsreform

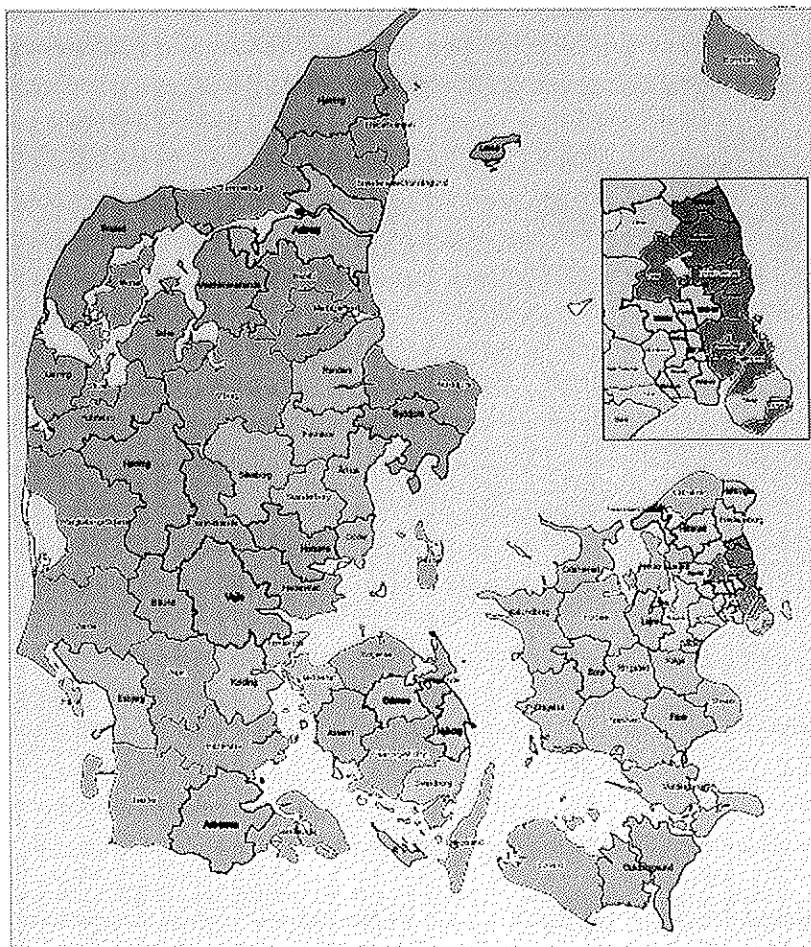
	Kommune	Disponibel indkomst	Finansieringsreform
1	Frederiksberg Kommune	107.109	Tab
2	Gentofte Kommune	120.518	Tab
3	Københavns Kommune	131.276	Gevinst
4	Lyngby-Taarbæk Kommune	134.148	Tab
5	Rudersdal Kommune	140.323	Tab
6	Dragør Kommune	144.235	Tab
7	Hørsholm Kommune	144.794	Tab
8	Furesø Kommune	145.940	Tab
9	Gladsaxe Kommune	157.901	Tab
10	Vallensbæk Kommune	158.776	Tab
11	Ballerup Kommune	169.528	Tab
12	Rødovre Kommune	169.602	Gevinst
13	Brøndby Kommune	173.219	Tab
14	Hvidovre Kommune	174.991	Tab
15	Herlev Kommune	175.051	Gevinst
16	Solrød Kommune	176.157	Tab
17	Tårnby Kommune	176.320	Tab
18	Fredensborg Kommune	176.702	Tab
19	Allerød Kommune	178.008	Tab
20	Helsingør Kommune	179.544	Tab
21	Glostrup Kommune	182.842	Tab
22	Albertslund Kommune	186.677	Gevinst
23	Roskilde Kommune	188.071	Tab
24	Isbjerg Kommune	188.239	Gevinst
25	Høje-Taastrup Kommune	189.413	Tab
	...	...	
74	Hedensted Kommune	266.531	Tab
75	Mariagerfjord Kommune	266.808	Gevinst
76	Hjørring Kommune	266.869	Gevinst
77	Rebild Kommune	267.119	Tab
78	Ærø Kommune	267.141	Gevinst
79	Jammerbugt Kommune	267.604	Gevinst

80	Aabenraa Kommune	267.710	Tab
81	Samsø Kommune	267.959	Gevinst
82	Brønderslev-Dronninglund	268.358	Tab
83	Bornholm Kommune	268.596	Gevinst
84	Skive Kommune	268.651	Gevinst
85	Ikast-Brande Kommune	268.950	Gevinst
86	Varde Kommune	269.216	Gevinst
87	Struer Kommune	270.236	Gevinst
88	Thisted Kommune	270.655	Gevinst
89	Lolland Kommune	271.056	Tab
90	Langeland Kommune	271.074	Gevinst
91	Læsø Kommune	271.279	Gevinst
92	Vesthimmerlands Kommune	271.542	Gevinst
93	Norddjurs Kommune	272.241	Gevinst
94	Ringkøbing-Skjern Kommune	274.023	Gevinst
95	Vejen Kommune	274.834	Tab
96	Tønder Kommune	276.327	Gevinst
97	Morsø Kommune	280.095	Gevinst
98	Lemvig Kommune	286.313	Gevinst

Kilde: BRF Kredit

Nedenstående kort viser de samme tal grafisk.

- Rød: disponibel indkomst under 150.000 kr. om året
- Brun: disponibel indkomst mellem 150.000 og 200.000 kr. om året
- Blå: disponibel indkomst mellem 200.000 og 250.000 kr. om året
- Grøn: disponibel indkomst over 250.000 kr. om året

Som det fremgår, er den disponible indkomst lavest i hovedstadsområdet og højest i den vestlige og sydlige del af Danmark.

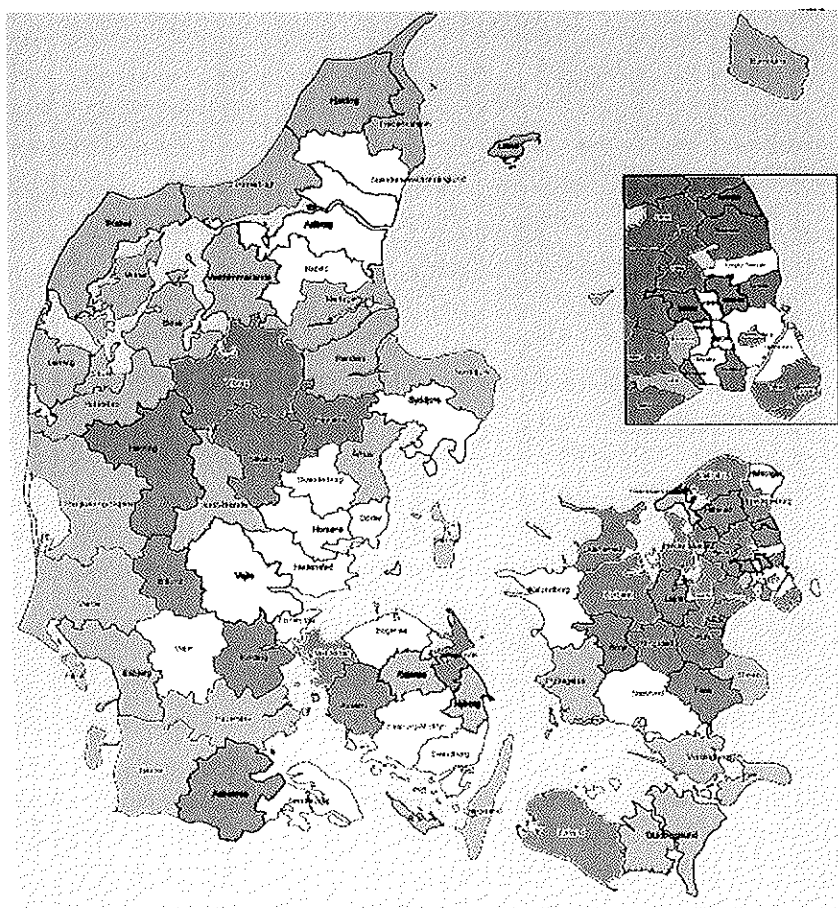
Finansieringsreformen

Af tabel 1 fremgår også resultatet for den enkelte kommune af finansieringsreformen. Heraf ses det, at

- blandt de 25 kommuner, hvor indbyggerne har den laveste disponible indkomst, taber 20 kommuner på finansieringsreformen, mens 5 kommuner står til en gevinst.
- Derimod vender resultatet om, når lyset falder på de 25 kommuner, hvor indbyggerne har den højeste disponible indkomst. Her står 19 kommuner til en gevinst, mens blot 6 kommuner står til et tab.

Det fremgår af lovforslagene, at kommuner med et tab over en vis størrelse kan sætte skatten op, mens kommune med en gevinst over en vis størrelse skal sætte skatten ned.

Nedenfor fremgår hvilke kommuner, der skal sætte skatte op (rød), hvilke kommuner, der skal holde skatten i ro (hvid) og hvilke kommuner, der kan sætte skatten ned (grøn).

Rød = Skat op, hvid = skat uændret, Grøn = skat ned.

Som det fremgår, er der en klar tendens til, at det er de kommuner, hvor indbyggerne i forvejen har den laveste disponible indkomst, at skatten skal sættes op. En skatteforhøjelse vil selvfølgelig bidrage til at reducere den disponible indkomst.

Der er en ligeså klar tendens til, at det er i de kommuner, der har den højeste disponible indkomst, at skatten skal sættes ned. En skattereduktion vil selvfølgelig bidrage til at forhøje den disponible indkomst.

Konklusion

Som dette notat klart har demonstreret er der to forhold, som hver i sær skævvrider den disponible indkomst blandt landets indbyggere:

1. De høje huspriser i og omkring hovedstaden bevirker, at indbyggerne i hovedstadskommunerne har en væsentlig lavere disponibel indkomst end indbyggerne i primært den sydlige og vestlige del af Danmark.
2. Den politiske aftale om øgede overførsler fra hovedstadskommunerne til resten af landet – så der i alt nu skal flyttes 7 mia. kr. om året – og de deraf dikterede skattestigninger i hovedstaden og skattenedsættelser i resten af landet.

Hovedstadens indbyggere er således placeret i et dobbelt pres mellem høje boligudgifter og deraf følgende lav disponibel indkomst på den ene side og en stadig større overførsel af midler fra hovedstadens kommuner til resten af landet.

Konsekvensen er, at forskellen mellem den disponible indkomst i hovedstaden og resten af landet udvides.

Og fremtiden vil bringe endnu større forskelle

Den ovenstående konklusion taler sit eget tydelige sprog om store forskelle mellem hovedstaden og resten af landet.

Forskellene mellem hovedstaden og resten af landet vil med tiden kunne vokse sig endnu større, end hvad der er fremgået ovenfor.

I lovforslagene er der nemlig indbygget en mekanisme, der bevirker, at overførslerne fra hovedstaden til resten af landet vil vokse yderligere, såfremt den økonomiske vækst i hovedstaden er kraftigere end i resten af landet.

Med andre ord er der indbygget en mekanisme, der bevirker, at såfremt hovedstadskommunerne er på vej til at lukke bare en smule af det store spænd, der er mellem de disponible indkomster i hovedstaden og resten af landet, sættes overførslerne mellem hovedstaden og det øvrige Danmark i vejret.

Derimod er lovforslagene udformet således, at ordningen ikke skal gå den anden vej: Er væksten kraftigere i kommunerne uden for hovedstaden end i hovedstaden sker der intet med overførslerne fra hovedstaden.

Konklusionen i lovforslagene er dermed, at indbyggerne i hovedstaden systematisk skal have færre penge til rådighed, når skatten og boligen er betalt.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

im@im.dk
bs@im.dk

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr. 281173

Dato: 27. marts 2006

Vedr. høring over lovforslag vedr. kommunal finansieringsreform

Kirkeministeriet har modtaget lovforslagene vedrørende den kommunale finansieringsreform og har følgende bemærkninger til forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommunerne.

Kirkeministeriet er enig i, at folkekirken skal kompenseres for udhulingen af udskrivningsgrundlaget ved ophævelsen af den kommunale andel af aktieindkomstkatten svarende til ca. 75 mio. kr. årligt. I relation til en model for fordelingen af kompensationen skal Kirkeministeriet henstille til, at der bliver tale om en enkel model. Det er vigtigt, at kompensationen kan meldes ud til kommuner og provstier tidligt i den årlige budgetproces (forår), således at det kan være med til at holde kirkeskatteprocenten i ro.

Kirkeministeriet finder, at det er en forbedring, at der fremover kun er et udskrivningsgrundlag, da den hidtidige valgmulighed har medført, at der er observeret betydelige udsving i mellemregningen mellem kommunerne og provstierne, hvilket igen har medført unødvendige udsving i kirkeskatteprocenten set fra provstiernes side.

Med venlig hilsen

Klaus Kern-Jespersen

Økonomichef

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Vedr. udkast til lovforslag om en finansieringsreform

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 16. marts 2006 sendt en række udkast til lovforslag i høring og har anmodet om svar senest den 27. marts 2006. Lovforslagene omhandler udmøntningen af aftalen den 27. februar 2006. Lovforslagene omhandler udmøntningen af aftalen den 27. februar mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform.

Indledningsvist skal det understreges, at KL ikke ønsker at tage stilling til den konkrete fordeling mellem kommunerne. KL tager derfor til efterretning, at partierne bag aftalen om reformen har ønsket en højere udligning mellem kommunerne. Endvidere skal KL udtrykke tilfredshed med, at de forslag, KL tidligere har fremsat om ændringer af tilskuds- og udligningssystemet, er medtaget i reformpakken. Det drejer sig fx om en fordeling af bloktilskuddet efter folketal og en bedre udligning af kommunernes udgiftsbehov i forhold til overførsler.

KL har på to områder principielle og væsentlige indvendinger i forhold til visse dele af indholdet i reformpakken.

KL skal for det første på det kraftigste tage afstand fra, at det indgår i finansieringsreformen, at kommunerne fremover skal budgettere med et statsligt skøn for væksten i udskrivningsgrundlaget ("obligatorisk statsgaranti"). Ordningen har intet med udligning at gøre, men er tværtimod et forsøg på at begrænse den økonomiske fleksibilitet for kommunerne. Det vil ikke mindst komme vækstkommunerne til skade.

Ordningen præsenteres som en lettelse for kommunerne, idet kommunerne i forbindelse med budgetlægningen ikke længere skal træffe valget mellem statsgaranti og selvbudgettering. KL har dog ikke kendskab til kommuner, der ønsker en sådan omlægning - ulemperne er for store.

Den 27. marts 2006

Jnr 11.12.08 P35
Sagsld 000160236

Ref PSN/FRJ
psn@kl.dk
Dir 3370 3385

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3070

www.kl.dk

1/4

Vækstkommuner vil med en obligatorisk ordning opleve, at nye borgeres skattebetalinger i første omgang tilfalder en anden offentlig myndighed og ikke den kommune, der leverer servicen til borgerne. Tilflytning af en børnefamilie er fx forbundet med væsentlige udgifter til dagpasning og folkeskole. Løfterne til væstkommunerne om lånemuligheder til at mildne situationen er i den forbindelse alene udtryk for en bureaukratisk lapning på en gal ordning.

Regeringens skattestop vil komme under pres, når væstkommunerne kun kan finansiere den nødvendige vækst i serviceudgifterne ved at sætte skatten op. Samtidig er ordningen et åbenlyst angreb på det lokale selvstyre, idet sammenhængen mellem de lokale ønsker om skatteprocent og serviceniveau brydes.

Det andet væsentlige principielle kritikpunkt efter KL's opfattelse er den adgang for finansministeren til at regulere kommunernes bloktilskud i løbet af året, som lovforslaget åbner op for. Reguleringen kan gennemføres med henvisning til udviklingen i kommunernes økonomi og kræver alene Folketingets Finansudvalgs accept.

Der var i den økonomiske aftale for 2006 enighed om at igangsætte et fælles udredningsarbejde om det fremtidige budgetsamarbejde, herunder den fremtidige statslige styring af kommunerne. Derfor er det efter KL's opfattelse helt urimeligt, at regeringen uden forudgående drøftelse med KL indfører en bestemmelse, der giver mulighed for automatisk at straffe kommunerne i forbindelse med opfølgning på fremtidige aftaler. Regeringen bør afvente resultatet af det aftalte udredningsarbejde, før der drages konklusioner.

Efter KL's opfattelse er der væsentlig risiko for, at sanktioner via reduktioner af bloktilskuddet vil ramme de enkelte kommuner helt vilkårligt. Samtidig tilskyndes kommunerne til at indregne risikoen for reduktion af bloktilskuddet i forbindelse med fastsættelse af udskrivningsprocent og grundskyldspromille. Det vil sætte regeringens skattestop under pres og bidrage til en forringelse af mulighederne for, at kommunerne under ét lever op til indholdet i kommende aftaler om rammerne for kommunernes økonomi.

Det skal understreges, at de to ovennævnte indgreb vedrørende en obligatorisk ordning og regulering af bloktilskuddet intet har at gøre med behovet for gennemførelsen af en udligningsreform. Indgrebene indebærer alene en skærpelse af den statslige styring af kommunernes rammebetingelser. KL finder på ingen måde, at regeringen underbygger behovet for en sådan skærpelse i lovbemærkningerne til finansieringsreformen.

Udover disse to principielle spørgsmål, som KL mener bør løses ved at bibeholde valgfriheden mellem statsgaranteret udskrivningsgrundlag og selv-budgettering og at tage bestemmelserne om løbende regulering af kommunernes økonomi ud af lovforslaget, har KL også en række andre væsentlige bemærkninger til indholdet i den kommende reform.

Det er KL's grundlæggende og principielle opfattelse, at den kommunale skatteudskrivningsret fortsat bør være det bærende element i lokaldemokratiet. KL er derfor som udgangspunkt ikke tilhænger af en indskrænkning af kommunernes skattegrundlag. Fradraget af kommunernes provenu af ejendomsværdiskat og aktieindkomster er betænkeligt, og det er urimeligt, at kommunerne ikke længere skal modtage en andel af pensionsafgifterne, når borgerne fortsat får et fradrag i kommuneskatten i forbindelse med indbetalingerne til pensionsordningerne.

Med hensyn til efterreguleringer er ikke rimeligt, at omfanget af efterreguleringer af skat og udligning begrænses til den ordinære regulering 2 år efter indkomståret. Trækkes afgørelsen af skattesager i langdrag, kan de i visse tilfælde indebære relativt store provenutab for enkelte kommuner, hvis omfanget af efterreguleringer reduceres.

Endvidere virker det helt urimeligt, at der lægges op til at stryge de ordinære efterreguleringer af tilskudsårene 2004, 2005 og 2006. Kommunerne har for disse år lagt budgetterne i tillid til den efterfølgende efterregulering.

Med hensyn til overførselsområdet skal KL ikke undlade at gøre opmærksom på, at udligningen i forhold til overførsler kan forbedres ved en forøgelse af den statslige refusionssats for førtidspension og ledighedsydelse fra de nuværende 35 pct. til 50 pct. En sådan omlægning vil sikre, at den enkelte kommunes udgiftsbehov tilgodeses mere præcist end gennem den planlagte omlægning af det generelle udligningssystem. Samtidig er det KL's opfattelse, at også udgifter til fleksjob bør være omfattet af budgetgarantien på lige fod med udgifterne til førtidspension og ledighedsydelse, da disse udgifter nødvendigvis må ses i sammenhæng.

KL har noteret sig, at en del af puljen til særligt vanskeligt stillede kommuner skal anvendes til oprettelse af flerårige udviklingsaftaler mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet og enkelte kommuner. Det ikke er rimeligt, hvis disse aftaler indebærer, at kommunerne skal igangsætte udgiftsdrivende aktiviteter. Endvidere har de enkelte kommuner tidligere frit kunne træffe beslutning om anvendelse af et eventuelt tilskud. Det er derfor stærkt betænkeligt, at der nu lægges bånd på anvendelsen. Staten bør selv finansiere udviklingsaftalerne, således at finansieringen af aftalerne ikke fragår puljen til særligt vanskeligt stillede kommuner. Samtidig er det vigtigt, at kommuner ikke presses til at indgå udviklingsaftaler i håb om at få et større tilskud.

KL kan tilslutte sig, at regionerne fire gange årligt skal sende oversigter til kommunerne om den forventede økonomiske udvikling i regnskabsåret. Oversigterne bør dog suppleres med materiale, der rækker ud over regnskabsåret med henblik på at understøtte den aktivitetsbestemte medfinansieringsordning og kommunernes etablering af substituerende sundhedstilbud.

KL skal afslutningsvis udtrykke ønske om, at finansieringsreformen med de justeringer, der følger af ovenstående argumentation, bliver vedtaget af Folketinget så hurtigt som muligt af hensyn til budgetlægningen for 2007

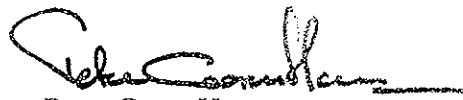
./. Vedlagte notat omhandler en uddybning af ovennævnte synspunkter samt en række supplerende synspunkter vedrørende indholdet i lovforslagene.

På grund af den meget korte høringsfrist har det ikke været muligt at forelægge de fremsendte lovforslag for KL's formandskab og bestyrelse. Dette vil ske på møderne i april måned, og KL vil i givet fald fremsende supplerende bemærkninger til Folketingets Kommunaludvalg og ministeriet.

Med venlig hilsen

Erik Fabrin

Peter Gorm Hansen

Vedlagte brev er sendt i kopi til Skatteministeriet.

NOTAT

KL's syn på indholdet i lovpakken om en finansieringsreform

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har den 16. marts 2006 sendt en række udkast til lovforslag i høring og har anmodet om svar senest den 27. marts 2006. Lovforslagene omhandler udmøntningen af aftalen den 27. februar 2006. Lovforslagene omhandler udmøntningen af aftalen den 27. februar 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en kommunal finansieringsreform. Udmøntningen af reformen er det sidste element i omlægningerne i forbindelse med opgave- og strukturreformen.

Følgende lovforslag er sendt i høring:

- Udkast til forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner
- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat
- Udkast til forslag til lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007
- Udkast til forslag til lov om fordeling af skattemedslaget mellem staten og kommunerne som følge af personskattelovens skatteloft
- Udkast til forslag til lov om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat
- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme
- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om lån til tilbagebetaling af ejendomsskatter

En række af de forslag, KL tidligere har fremsat om ændringer af tilskuds- og udligningssystemet, er medtaget i reformpakken. Det drejer sig fx om en fordeling af bloktilskuddet efter folketal, en bedre udligning af kommunernes udgiftsbehov i forhold til overførsler samt den statslige overtagelse af finansieringen af momsudligningen. KL har dog også en række bemærknin-

Den 27. marts 2006

Jnr 11.12.08 P35
Sagsid 000160236

Ref PSN/FRJ
psn@kl.dk
Dir 3370 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3070

www.kl.dk

1/8

ger og væsentlige indvendinger i forhold til visse dele af indholdet i reformpakken.

Statsligt skøn for væksten i udskrivningsgrundlaget

Det indgår i finansieringsreformen, at kommunerne fremover skal budgettere med et statsligt skøn for væksten i udskrivningsgrundlaget ("obligatorisk statsgaranti"). Ordningen præsenteres som en lettelse for kommunerne, idet kommunerne i forbindelse med budgetlægningen ikke længere skal træffe valget mellem statsgaranti og selvbudgettering. Imidlertid har KL ikke kendskab til kommuner, der ønsker en sådan omlægning.

Der er ikke behov for en yderligere statslig styring af de forudsætninger, kommunerne anvender i budgetlægningen. Intet tyder på, at kommunerne har misbrugt den nuværende valgfrihed mellem selvbudgettering og statsgaranti til at budgettere med urealistisk høje forudsætninger for væksten i skattegrundlaget. Fx skyldtes den ekstraordinære store efterregulering af kommunernes skatteindtægter i forhold til indkomståret 2003 alene, at der indgik et betydeligt statsligt fejlskøn for væksten i udskrivningsgrundlaget i forbindelse med fastsættelsen af statsgarantien.

Den obligatoriske ordning er helt urimelig for vækstkommuner. Disse kommuner vil opleve, at nye borgeres skattebetalinger i første omgang tilfalder en anden offentlig myndighed og ikke den kommune, der leverer servicen til borgerne. Tilflytning af en børnefamilie er fx forbundet med væsentlige udgifter til dagpasning og folkeskole. Det er derfor ikke rimeligt, at kommunerne først i forbindelse med afregningen af efterreguleringen 3 år efter indkomståret modtager det manglende skatteprovenu. Forrentning og lånemuligheder til at mildne situationen er alene udtryk for en bureaukratisk lapning på en gal ordning.

Regeringens skattestop vil komme under pres, når vækstkommunerne kun kan finansiere den nødvendige vækst i serviceudgifterne ved at sætte skatten op. Samtidig er en obligatorisk ordning et åbenlyst angreb på det lokale selvstyre, idet sammenhængen mellem de lokale ønsker om skatteprocent og serviceniveau brydes. Ordningen vil i kombination med de mange løfter om bedre service fra regering og Folketing føre til en stigende ubalance mellem service og økonomi i kommunerne. En ubalance, som hverken er i kommunernes eller statens interesse – og slet ikke borgernes.

Et statsligt fastsat skattegrundlag kan let blive begyndelsen til enden på den lokale skatteudskrivningsret. Regeringen går ind for valgfrihed. Det gør KL også. Det bør fortsat være sådan, at den enkelte kommune frit kan budgettere med eget skøn for skattegrundlaget. KL skal derfor på det kraftigste

opfordre til, at kravet om anvendelse af det statslige skøn for væksten i udskrivningsgrundlaget udelades af finansieringsreformen.

Finansministerens adgang til at regulere kommunernes bloktilskud

Et andet væsentligt kritikpunkt i lovpakken om en finansieringsreform er, at reformpakken giver finansministeren adgang til at regulere kommunernes bloktilskud i løbet af året. Reguleringen kan gennemføres med henvisning til udviklingen i kommunernes økonomi og kræver alene, at Folketingets Finansudvalg accepterer reguleringen. I det eksisterende system vil en sådan regulering kun kunne gennemføres på baggrund af et lovindgreb.

Det fremgår af lovpakken, at kommunernes overskridelse af den aftalte ramme for udgifterne i budget 2006 er et eksempel på en situation, hvor den nye adgang til regulering af bloktilskuddet kunne være kommet på tale.

Den nye adgang til regulering af bloktilskuddet skal ses på baggrund af, at der i den økonomiske aftale for 2006 udtrykkes enighed om, at rammerne for styringen af den kommunale økonomi skal forbedres ved etablering af mekanismer, der sikrer overensstemmelse mellem de aftalte udgiftsrammer og den faktiske udvikling i den kommunale økonomi. Mekanismerne skal dog fastholde princippet om, at rammerne for den kommunale økonomi fastlægges ved årlige økonomiforhandlinger mellem regeringen og KL. Det er i den forbindelse aftalt, at der skal igangsættes et fælles udredningsarbejde, der skal opstille konkrete modeller for, hvordan disse mekanismer kan udformes. Arbejdet skal være afsluttet 1. april 2006 med henblik på, at resultaterne kan indgå i forhandlingerne om kommunernes økonomi for 2007. Det er derfor ikke rimeligt, at regeringen uden forudgående drøftelse med KL indfører en bestemmelse, der giver mulighed for automatisk at straffe kommunerne i forbindelse med opfølgning på fremtidige aftaler.

Efter KL's opfattelse er der en væsentlig risiko for, at sanktioner via reduktioner af bloktilskuddet vil ramme de enkelte kommuner helt vilkårligt. Samtidig tilskyndes den enkelte kommune til at indregne risikoen for reduktion af bloktilskuddet i forbindelse med fastsættelsen af udskrivningsprocent og grundskyldspromille. Det vil sætte regeringens skattestop under pres. Den nye adgang til regulering af bloktilskuddet vil derfor i sig selv bidrage til en forringelse af mulighederne for, at kommunerne under ét lever op til indholdet i kommende aftaler om rammerne for kommunernes økonomi. KL skal derfor henstille til, at denne ændring udgår af lovpakken om en finansieringsreform. Spørgsmålet om en bedre målopfyldelse for de økonomiske aftaler bør afvente resultatet af det kommende udredningsarbejde.

Reduktion af kommunernes skattegrundlag

Med hensyn til den reduktion af kommunernes skattegrundlag, der indgår i finansieringsreformen, er det KL's grundlæggende og principielle opfattelse, at den kommunale skatteudskrivningsret fortsat bør være det bærende element i lokaldemokratiet. Den overvejende del af kommunernes finansiering bør fortsat udgøres af den lokale skatteudskrivning. KL er derfor som udgangspunkt ikke tilhænger af en indskrænkning af kommunernes skattegrundlag. Fradraget af kommunernes provenu af ejendomsværdiskat og aktieindkomster er derfor betænkeligt. Endvidere finder KL det urimeligt, at den enkelte kommune ikke længere skal modtage en andel af pensionsafgifterne, når borgerne fortsat får et fradrag i kommuneskatten i forbindelse med indbetalingerne til pensionsordningerne.

Endelig har KL bemærket, at udkastet til lovforslag om ændring af lov om kommunal indkomstskat kan fortolkes sådan, at kommunerne også skal tilbagebetale pensionsafgifterne, som er udbetalt til og med 2006. Formuleringen bør derfor ændres.

I forhold til overførelsen af det amtskommunale skatteprovenu til kommunerne finder KL det fornuftigt, at reformen indebærer, at hele provenuet ekskl. det statslige sundhedsbidrag overføres til kommunerne. Endvidere kan KL støtte, at det amtskommunale provenu af indkomstskat overføres til kommunerne efter en model, hvor der tages hensyn til variationen i de nuværende amters udskrivningsprocenter samt variationen i andelen af opgaver, der overføres til kommunerne.

Efterreguleringer

Med hensyn til efterreguleringer er ikke rimeligt, at aftalen indebærer, at omfanget af efterreguleringer af skat og udligning begrænses til den ordinære regulering 2 år efter indkomståret. Trækkes afgørelsen af skattesager i langdrag, kan de i visse tilfælde indebære relativt store provenutab for enkelte kommuner, hvis omfanget af efterreguleringer reduceres.

Endvidere virker det helt urimeligt, at der for at lette overgangen til det nye system lægges op til at stryge de ordinære efterreguleringer af tilskudsårene 2004, 2005 og 2006. Kommunerne har for disse år lagt budgetterne i tillid til afregningen af den efterfølgende efterregulering. Den relativt begrænsede administrative lettelse ved annulleringen af efterreguleringerne kan ikke opveje ulemperne ved den manglende efterregulering.

Udligning i forhold til overførsler

Med hensyn til overførselsområdet anerkender KL, at reformen indebærer en bedre udligning af kommunernes udgiftsbehov, som KL tidligere har

anbefalet. Omvendt skal KL dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at udligningen i forhold til overførsler forbedres mere enkelt ved en forøgelse af den statslige refusionssats for førtidspension og ledighedsydelse fra de nuværende 35 pct. til 50 pct. En sådan omlægning vil samtidig sikre, at den enkelte kommunes udgiftsbehov tilgodeses mere præcist. KL's repræsentanter har allerede fremført dette i Finansieringsudvalget, men de statslige repræsentanter fastholdt, at en sådan diskussion lå uden for kommissoriet for udvalgets arbejde med indholdet i en reform.

KL har ingen bemærkninger til den udvidelse af budgetgarantien, der indgår i reformpakken. Udvidelsen er en naturlig konsekvens af finansieringsomlægningen på revalideringsområdet. KL skal dog gøre opmærksom på, at også udgifter til fleksjob bør være omfattet af budgetgarantien på lige fod med udgifterne til førtidspension og ledighedsydelse, da disse udgifter nødvendigvis må ses i sammenhæng.

Det virker ulogisk, at kommunerne via budgetgarantien får dækket udgifter til folk som ikke har fleksjob, mens udgifterne til folk, som kommunen har fået i fleksjob, ikke dækkes. Ligeledes er det uforståeligt, at udgifterne til ledighedsydelse anses for at være konjunkturafhængige - og dermed budgetgaranteret - mens udgifterne til fleksjob ikke anses for at være konjunkturafhængige

Udviklingsaftaler

KL har noteret sig, at finansieringsreformen indebærer, at en del af puljen til særligt vanskeligt stillede kommuner uden for Hovedstadsområdet skal anvendes til oprettelse af flerårige udviklingsaftaler mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet og kommuner, der opfylder en række på forhånd fastlagte kriterier. Det ikke er rimeligt, hvis disse aftaler indebærer, at kommunerne skal igangsætte udgiftsdrivende aktiviteter.

De enkelte kommuner kunne tidligere frit træffe beslutning om anvendelse af et eventuelt tilskud fra puljen til vanskeligt stillede kommuner. Det er derfor stærkt betænkeligt, at der nu lægges bånd på anvendelsen. Endvidere medfører udviklingsaftaler nødvendigvis et vist bureaukrati for den enkelte kommune. Fordelen for kommunerne i form af sikkerhed for tildeling af et tilskud i en årrække ses derfor ikke at stå mål med ulemperne.

Staten bør selv finansiere udviklingsaftalerne, således at finansieringen af aftalerne ikke fragår puljen til særligt vanskeligt stillede kommuner. Det skal efter KL's opfattelse fortsat være sådan, at kommuner med akutte problemer kan komme i betragtning. Samtidigt er det vigtigt, at kommuner ikke presses til at indgå udviklingsaftaler i håb om at få et større tilskud.

Dækningsafgifter

I forbindelse med fastlåsningen af beskatningen i 2007 finder KL det besynderligt, at det kun er kommuner, som indgår i en sammenlægning, der får mulighed for at "veksle" en nedsættelse af dækningsafgiften på forretningsejendomme til en proportional stigning i udskrivningsprocenten og grundskyldspromillen. Endvidere virker det bureaukratisk, at kommuner, som vil benytte muligheden for "veksle" dækningsafgift til indkomstskat og grundskyld, kun kan gøre det efter ansøgning.

Forenkling af skattedelingsreglerne og det skrå skatte loft m.m.

KL kan tilslutte sig de foreslåede forenklinger af reglerne for fordeling af skatteprovenuet mellem kommuner, amter og staten. KL skal dog bemærke, at det virker besynderligt, at provenuet fra dødsboskatterne ikke deles lige- ligt mellem staten og kommunerne fremover, når der kun er to myndighe- der og ikke som foreslået med en tredjedel til kommunerne.

Den foreslåede forenkling af viderefordelingsreglen af selskabsskat finder KL fornuftig. Forenklingen gør det muligt fra og med 2008 at indføre en mekanisk fordeling af selskabsskatten.

KL har heller ingen bemærkninger til omlægningen af ordningen for medfi- nansiering af det skrå skatte loft. Det er naturligt, at ordningen "nulstilles" med udgangspunkt i 2007, samt at den hidtidige medfinansiering modregnes i bloktilskuddet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Sverige indebæ- rer, at kommuner med borgere, der bor i Danmark og arbejder i Sverige, får en andel af borgernes skattebetaling til Sverige. Efter KL's opfattelse bør det overvejes at give kommuner med borgere, som bor i Danmark og arbej- der i Tyskland, de samme muligheder.

De kommunale bidrag til regionerne

Når kommunernes udskrivningsprocenter og grundskyldspromiller fastlåses i 2007, finder KL det fornuftigt og nødvendigt, at reformen indebærer, at kommunernes grund- og udviklingsbidrag til regioner i 2007 samtidigt fast- låses på udgangsniveauet på henholdsvis 1.000 kr. og 100 kr. pr. indbygger i 2003-niveau. KL har samtidigt forstået, at kommunerne i årene efter 2007 på sædvanlig vis kan træffe beslutning om niveauet for udskrivningsprocent og grundskyldspromille mv.

Med hensyn til regionerne kan KL tilslutte sig, at regionerne i tilknytning til deres egen økonomiske forvaltning fire gange årligt skal sende oversigter til kommunerne om den forventede økonomiske udvikling i regnskabsåret. Kommunernes medfinansiering af amternes aktiviteter nødvendiggør, at

kommunerne løbende har mulighed for at følge den økonomiske udvikling i regionerne. De påtænkte oversigter er i den forbindelse et godt redskab for kommunerne, men bør suppleres med materiale, der rækker ud over regnskabsåret. For at understøtte den indførte aktivitetsbestemte medfinansieringsordning og kommunernes etablering af substituerende sundhedstilbud vil det være væsentligt for kommunerne at modtage prognoser for den mere langsigtede udgiftsudvikling på udvalgte områder inden for sundhedsområdet.

Omlægning af støtten til øerne

Det indgår i finansieringsreformen, at statens og amtskommunernes nuværende trafikstøtte, statens uddannelsesstøtte for unge på mindre øer samt den ø-specifikke andel af den nuværende pulje til særligt vanskeligt stillede kommuner omlægges til et generelt tilskud på i alt 71,7 mio. kr. Det er hensigten at fordele det nye generelle tilskud efter objektive kriterier med udgangspunkt i overvejelserne i rapporten fra juni 2004 fra udvalget vedrørende omlægning af færgestøtte til generelle tilskud. Udvalget blev nedsat som et led i den økonomiske aftalen for 2004.

Det var den gang, og er fortsat KL's opfattelse, at ulemperne ved en omlægning af trafikstøtten til et generelt tilskud overstiger de relativt begrænsede fordele, der dengang blev fremført i rapporten som argumentation for en omlægning. KL har heller ikke kendskab til, at de kommuner, der er omfattet af den nuværende ordning, ønsker en sådan omlægning. Derimod er det klart, at staten bør overtage amternes nuværende støtteandel.

Rapporten viste, at en omlægning til et generelt tilskud ikke kan ske uden tab for den enkelte kommune. Omlægningen af ydelsesstøtten vil fx være til ulempe for de færgeruter, der for nylig har foretaget investeringer i nye færger. Tilsvarende gælder færgeruter, der har behov for at foretage investeringer i de førstkommende år.

Den nuværende ordning sikrer, at staten i kraft af tredjedelsreglen automatisk er koblet op på den fremtidige variation i investeringsbehovet på færgeområdet. Dette er en fordel for færgeruterne, hvis der fx på grund af ændrede trafikmønstre bliver behov for andre og dyrere typer af færger. Omlægges støtten til et generelt tilskud, vil der imidlertid blive lagt loft over den fremtidige statslige støtte til investeringer. Ændringer i investeringsbehovet vil derfor ikke afspejle sig i størrelsen af den statslige støtte. På trods af den skitserede overgangsordning taler disse forhold efter KL's opfattelse mod en omlægning af trafikstøtten til et generelt tilskud.

Justering af de socioøkonomiske kriterier

KL har noteret sig, at det indgår i lovbemærkningerne, at forligspartierne er enige om, at behovet for ændringer i de socioøkonomiske kriterier skal vurderes i lyset af de første erfaringer med kommunalreformen. Partierne vil derfor i folketingsåret 2008-09 vurdere behovet for eventuelle ændringer i de socioøkonomiske kriterier med virkning fra udløbet af den særlige overgangsordning på socialområdet i 2010. Set i lyset af den omfattende omlægning af opgørelsen af det sociale udgiftsbehov, finder KL denne beslutning fornuftig. Eksempelvis kan erfaringerne med det statistiske grundlag for de enkelte kriterier nødvendiggøre justeringer af grundlaget for opgørelsen af det sociale udgiftsbehov.

SKATTEMINISTERIET

Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Telefon 3392 3392
Fax 3314 9105

CVR-nr. 17146815
EAN-nr. 5798000033757

www.skm.dk

22. marts 2006
J.nr. 2005-311-0083

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1210 København K
Att. Bjarne Simonsen

Høring over Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag vedr. den kommunale finansieringsreform

Skatteministeriet har ingen bemærkninger til de udkast til lovforslag, der er fremsendt til høring i ministeriet den 16. marts 2006.

Det drejer sig om udkast til følgende lovforslag:

1. Forslag til Lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.
2. Forslag til Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.
3. Forslag til Lov om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.
4. Forslag til lov om fordeling af skattemedslaget mellem staten og kommunerne som følge af personskattelovens skatteloft.
5. Forslag til lov om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat.
6. Forslag til Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af fasete ejendomme.
7. Forslag til Lov om ændring af lov om lån til tilbagebetaling af ejendoms-skatte.

Lone Lau-Jensen, Skatteministeriet, har den 17. marts 2006 givet besked til Indenrigs- og Sundhedsministeriet om, at Skatteministeriet ikke har bemærkninger til forslag til Lov om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommunernes og regionernes egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift m.v. samt om momsfondet.

Med venlig hilsen

Ulla Lyk-Jensen